

La grotte de la Porte Aïve

De grot van de Porte Aïve

The Cave Porte Aïve

Aïve : du mot latin altus : haut élevé

*Appelée aussi grotte **Moureau** du nom de son propriétaire à la fin du 19ème siècle, instituteur de l'école communale de Hotton. Aujourd'hui elle est gérée par la Région Wallonne via le DNF.*

Avant 1907 ce n'était qu'un petit abri sous roche car l'entrée était obstruée et la grotte inconnue. Les fouilles archéologiques entamées cette année-là et la suivante par le baron Alfred de Loë, conservateur des Musées Royaux d'Art et d'Histoire, et Edmond Rahir conservateur-adjoint, ont permis la découverte de la grotte et son dégagement.

Ces fouilles, et celles qui ont suivi bien plus tard dans les années 1950 réalisées par Louis Dierckx, autodidacte, ont mis à jour un important ossuaire révélant une sépulture collective majeure datant du néolithique récent (+/- 4000 ans). On y a trouvé les restes d'environ 25 individus différents, femmes, hommes et enfants. Des outils et armes en silex, des fragments de poteries et des objets en os travaillés accompagnants les ossements ont permis de les attribuer à la culture du « Seine-Oise-Marne ».

La grotte, par après, a servi d'abri et de cachette, notamment pendant la guerre 40-45 où les résistants s'y retrouvaient. Dans le fond de la vallée, une prairie isolée a servi d'ailleurs à des parachutages d'armes destinés à la résistance. (mouvement M.N.B). On dit également que, fin de l'année 1944, lors de la contre-offensive Von Rundstedt, la grotte fut occupée par un poste de commandement allemand.

Aïve : in latin altus : high

Also called the Moureau cave, after its owner at the end of the 19th century, a teacher at municipal school in Hotton. Today it's managed by the Walloon Region via the DNF. Before 1907 it was only a small rock shelter because the entrance was blocked and the cave unknown.

Archaeological excavations started that year and the next year by Baron Alfred de Loë, curator of the Royal Museum of Art and History and Edmond Rahir deputy curator, which allowed the discovery of the cave and its release.

Before 1907, it was only a small rock shelter because the entrance was blocked and the cave unknown. The archaeological excavations started that year and the following year by Baron Alfred de Loë, curator of the Royal Museums of Art and History, and Edmond Rahir deputy curator, which

enabled the discovery of the cave and its release. These excavations and the others a few years later in 1950 realised by Louis Dierckx, self-taught, uncovered an important ossuary revealing a major collective burial dating from the recent Neolithic (+/- 4000 years). The remains of around 25 different individuals, women, men and children, were found here. Flint tools and weapons, fragments of pottery and worked bone objects accompanying the bones and have enabled them to be attributed to the culture of « Seine-Oise-Marne. Afterwards, the cave served as shelter and hiding place, especially during the 1940-45 war when resistance fighters met there. In the valley, an isolated meadow was used for parachuting weapons intended for the resistance. (M.N.B movement). It is also said that at the end of 1944, during the Von Rundstedt counteroffensive, the cave was occupied by a German command post.

Aîve komt af van het woord latijn altus : betekent hoog.

Ook grot Moreaux genoemd zoals de eigenaar, aan het einde van de 19de eeuw. Onderwijzer op de Gemeente school in Hotton, vandaag wordt het beheerd door het Waals Gewest via de DNF.

Voor 1907 was het een schuilplaats onder de rots want de ingang was verstopt en de grot was nog onbekend. Dat jaar begonnen archeologische opgravingen. De grot werd één jaar later ontdekt door baron Alfred de Loë, conservator van het Koninklijke museum voor Kunst en Geschiedenis, en door Edmond Rahir, assistent-conservator, toen werd de grot eindelijk vrij gemaakt. Deze opgravingen, maar ook die van 1950, uitgevoerd door Louis Dierckx, autodidact, gaven inzicht op een belangrijk ossuarium en ook op een gezamenlijk graf uit het recente Neolithicum (+/- 4000 jaar).

Hier werden resten gevonden van ongeveer 25 verschillende individuën, vrouwen, mannen en kinderen. Gereedschap en wapens in silex, brokstukken van aardewerk en bewerkte botobjecten naast de botten maakte het mogelijk om ze toe te schrijven aan de cultuur van «Seine-Oise-Marne». Hierna werd de grot als schuilplaats gebruikt, vooral voor de tegenbestand tijdens de oorlog van 40-45.

Beneden in het dal, heeft men een afgelegen weide gebruikt voor het parachuteren van wapens voor het verzet.(M.N.B). Er wordt ook gezegd dat deze grot eind 1944, tijdens het tegenoffensief van Von Rundstedt, bezet werd door een Duitse commandopost.